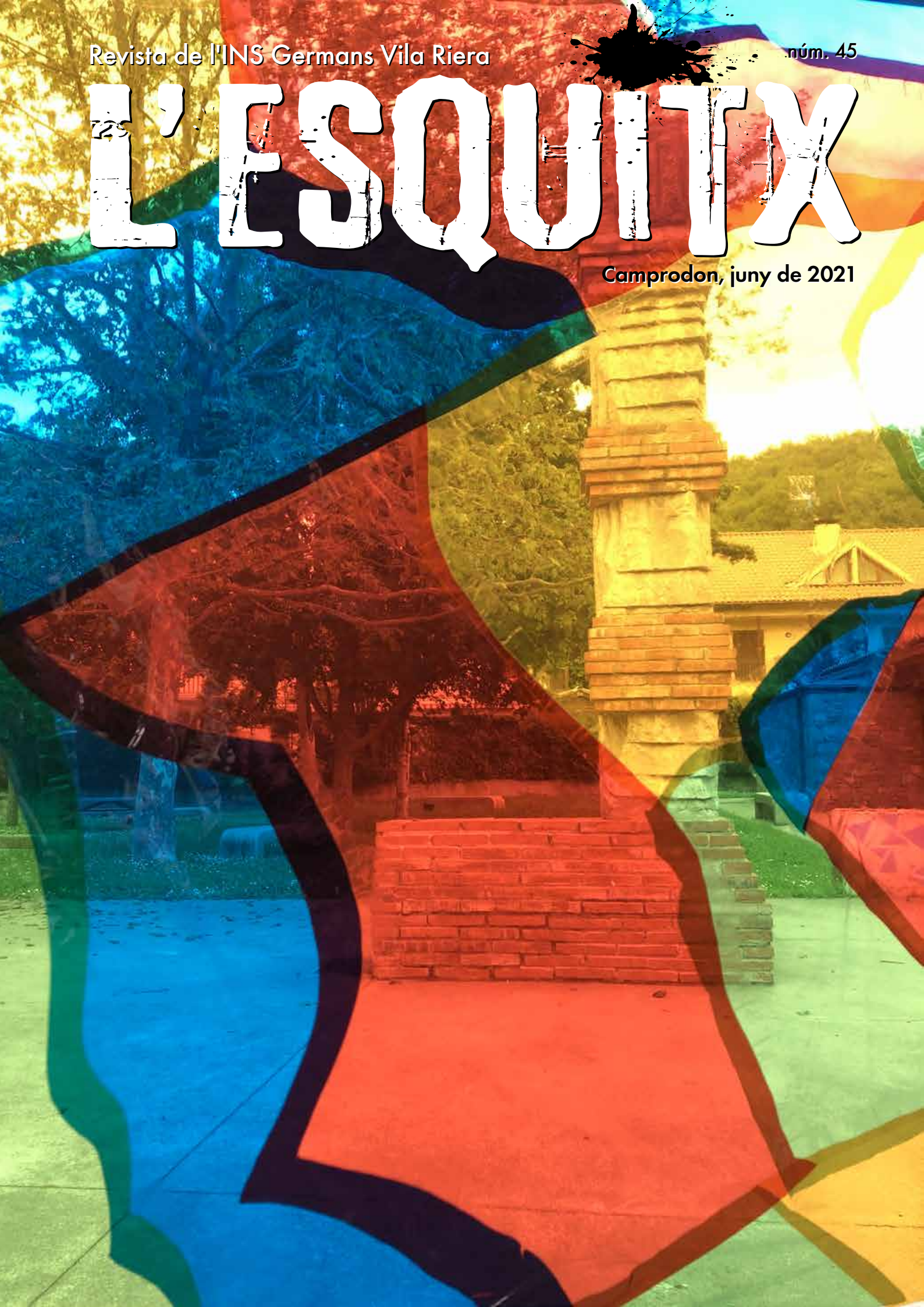

Revista de l'INS Germans Vila Riera

núm. 45

L'ESQUITX

Camprodon, juny de 2021

Visual i plàstica

Futurisme

A Visual i Plàstica, aquest trimestre, els alumnes de 3rB hem fet una petita pràctica experimentant la velocitat d'obturació i la llum. Aquesta pràctica era una visió contemporània del Futurisme.

"El futurisme és un dels primers moviments de l'avantguarda artística. Va ser anomenat així per la seva intenció de trencar absolutament amb tota la història de l'art passada.

Rebutjava l'estètica tradicional i s'interessava per la vida contemporània, la innovació i les darreres tecnologies. Els temes dominants van ser la màquina i el moviment. Per a expressar el moviment, repeteixen la mateixa imatge, com si fos una seqüència filmica, i això ho van anomenar "simultaneisme".

Text extret de la Wikipedia

Editorial

Si som al tercer trimestre, aquest és el moment de fer una valoració del curs 2020-21 i una reflexió sobre la planificació i desenvolupament d'aquest any excepcional de pandèmia.

És cert que el pla de contingència davant la covid-19 s'ha pogut relaxar una mica i ha permès encara que en molt poca mesura, alguna activitat fora del centre. En podem destacar les colònies que han realitzat els alumnes de quart d'ESO com a activitat conjunta de cloenda d'etapa. La sortida ha estat organitzada per l'AMPA i dos professors del centre juntament amb una monitora externa els han acompanyat a Sant Pere Pescador aquest mes de maig a realitzar activitats d'aigua i convivència durant 4 dies.

La resta d'activitats en els altres cursos s'han fet igualment però evitant la presencialitat. Així doncs, destaquem la participació en els premis Joan Triadú i en el certamen de lectura en veu alta. Continuem amb la participació en el concurs literari infantil i juvenil de la biblioteca de Camprodon dins el marc de la Xarxa de biblioteques públiques de Catalunya. Tots ells han reportat premis a primer i segon d'ESO.

Així mateix els alumnes de primer i tercer d'ESO, han participat en el concurs de fotografia de la Mancomunitat de Camprodon d'enguany, guanyant premis en les dues categories.

Continuant en la secció de concursos, els alumnes de segon d'ESO han participat en la seixantena edició del "Concurso Coca-Cola Jóvenes Talentos". Una alumna de segon ha guanyat el primer premi provincial sobre un total de tretze mil participants.

També els alumnes de segon i tercer d'ESO han commemorat el dia internacional de la dona matemàtica amb una exposició de cartells que ha quedat instal·lada a l'entrada de l'institut.

Així mateix a l'optativa de Visual i Plàstica de quart d'ESO, hem treballat els procediments fotogràfics, fent fotografies amb capses fosques, revelar i positivar-les a laboratori.

Finalment s'ha realitzat una activitat adreçada als alumnes de tercer d'ESO i dirigida per la Universitat de Girona per despertar vocacions tecnològiques.

Us desitgem un bon estiu.

L'equip directiu

Visual i plàstica	2
Editorial i sumari	3
Opinió	4
Fotografia	5
Entrevista: Soraya Calvo ...	6
Entrevista: Roser	10
Castellà	11
Publicitat	14
Català	16
Tecnologia	21
Matemàtiques	24
Escola verda	25
Religió	26
Educació Física	27
Sortides Sant Jordi	28
Colònies 4rt d'ESO	30
Esquixos d'actualitat	32
Visual i plàstica	34
Orla 4rt d'ESO	35

L'Esquix és la publicació trimestral de l'institut d'educació secundària Institut Germans Vila Riera. Hi participa tota la comunitat educativa i la coordina Patricia López.

Fotocòpies i consells d'impressió: Roser Sala

Transports Tresserras, S. A. · C/ Indústria, 1 · 17813 La Vall de Bianya (Girona) · Tel. +34 972 260 090 · Fax+ 972 269 715

www.t-tresserras.com

Una nova agressió d'un alumne a una docent: què s'hi pot fer? Són casos aïllats?

El 29 d'abril un noi de 15 anys, alumne de 4t d'ESO de l'Institut de Vidreres, va atacar i ferir al coll a una professora amb un ganivet, a l'interior de l'aula i en presència d'altres alumnes. Havia estat castigat amb una expulsió de cinc dies i venia de complir els tres primers. Immediatament molta gent va recordar Abel Martínez, el professor lleidatà que va morir el 20 d'abril de 2015 a l'Institut Joan Fuster (Barcelona) com a conseqüència també d'una ganivetada perpetrada per un alumne de 13 anys, del qual es va dir que patia un brot psicòtic.

En aquest cas, afortunadament, les conseqüències han estat menys funestes. La professora no va patir ferides greus (si més no, físiques), a la vegada que l'alumne va ser detingut aquell mateix dia i l'endemà el jutjat de menors en va decretar l'internament en règim tancat durant quatre mesos, acusat de temptativa d'homicidi.

Entre el cas d'Abel Martínez i el d'aquesta professora han passat sis anys i nou dies, en els quals sembla que res no ha canviat. Per això hem volgut preguntar-nos: Què s'ha de fer davant de casos així? Quines mesures cal prendre, abans i després? O es tracta d'un fet aïllat impossible de detectar i de prevenir?

Sovint es diu que els centres educatius són el reflex d'una societat on predomina l'individualisme, l'aïllament i la manca de teixit comunitari. Amb un context econòmic molt deteriorat i manca de perspectives de vida estable per al jovent, es genera ansietat, depressió, trastorns emocionals i de conducta que en nombroses ocasions es tradueixen en comportaments violents. A més, el professorat es troba cada cop més indefens davant d'aquestes situacions que malauradament no són aïllades i que van en augment.

Per això, és cada vegada més important que tota la comunitat educativa col·labori intensament en la detecció d'aquest tipus de conductes per tal de tractar i d'ajudar les persones amb trastorns de conducta. Si no s'actua adequadament, les conseqüències poden ser lamentables. Cal dotar de més personal educatiu de suport als

centres, especialment si es tenen indicis o s'han detectat situacions d'aquest tipus.

Massa sovint a les nostres aules s'hi viuen situacions de destrosses de materials i d'instal·lacions, impossibilitat de mantenir un clima d'aprenentatge a l'aula, desobediència manifesta, encaraments, amenaces, insults, situacions que deteriorenen greument la convivència, desmotiva el professorat i l'alumnat que vol aprendre i formar-se, que veu els seus drets vulnerats. Els equips directius no tenen els recursos necessaris per resoldre aquesta situació i sovint no es denuncien els fets, que sovint queden impunes i silenciats.

La prevenció és el millor dels recursos: cal invertir els recursos necessaris que vagin dirigits a l'atenció a l'alumnat amb totes les mesures per arribar a un acompanyament el més individualitzat possible: recursos per reduir ràtios i augmentar la dotació de plantilles, tant de docents com de personal d'atenció a la diversitat (personal laboral, sanitaris i psicòlegs) que donaran resposta a les necessitats del grup classe i a les necessitats més específiques de l'alumnat NEE. Cal un compromís ferm del Departament d'Educació a l'hora de garantir tots els recursos necessaris, tant humans com materials, per tal de donar resposta a les necessitats educatives de tot l'alumnat, així com una coordinació eficient entre institucions, famílies i comunitat educativa en general amb l'objectiu de protegir alumnes i docents.

L'aplicació efectiva del decret d'inclusió i una aposta valenta per a fer front a aquesta situació són l'única manera d'evitar que els casos d'agressions als centres educatius no deixin de ser fenòmens puntuals, de tal manera que els docents puguin desenvolupar la seva tasca amb seguretat i sense por.

*Entrevista cedida per El diari de l'educació,
12 de maig de 2021*

XVIIIè Concurs de Fotografia de la Vall de Camprodon. Memorial Pere Ignasi Isern. Categoria Jove

Foto: "Dos mons" d'Aina Vila Pradhan

Com cada any, els alumnes de 1r i 3r, han participat en el concurs de fotografia de la Mancomunitat de Camprodon, i enguany han guanyat 13 dels 14 premis. Aquests Premis varen ser entregats en una trobada virtual. Els felicitem a tots, i donem les gràcies, especialment a en Raül Cardona per la xerrada virtual que ens va fer, on ens va explicar com es fa una bona foto.

Coral Vilarrodà recollint el premi i la seva foto "Un despertar de seda".

Soraya Calvo: «L'educació sexual no és ideologia»

Parlem amb Soraya Calvo, mestra, pedagoga, sexòloga i doctora en Equitat i Innovació Educativa per la Universitat d'Oviedo, sobre les enormes mancances de l'educació sexual que reben els alumnes a les aules i la importància d'esmenar-les per afavorir relacions sexuals i afectives saludables.

En una etapa més que convulsa des del punt de vista polític, on els discursos obertament racistes, sexistes i homòfobs guanyen terreny i arriben, fins i tot, a campar a plaer per determinades institucions, és cada vegada més palpable la reculada en matèria de llibertat educativa. Veiem impassibles com l'educació sexual és injuriada, desprestigiada i titllada poc menys que de perversió. Soraya Calvo és, a més de mestra, pedagoga i sexòloga, doctora en Equitat i Innovació en Educació per la Universitat d'Oviedo i defensa, sense pèls a la llengua, la necessitat d'un major pes de l'educació sexual, tant a les escoles com als instituts, ja que la considera una eina fonamental per al correcte desenvolupament de nens i adolescents.

Què entenem per educació sexual?

Primer de tot és necessari comprendre a què ens referim amb "sexual". Sexual no és solament genital, no ens referim en exclusiva a les pràctiques eròtiques. Ens referim a tot el que té a veure amb el desenvolupament de la sexualitat: l'afectiu, l'emocional, les relacions de parella, l'autoconcepte, l'autoestima... És molt més que el purament eròtic. Durant molts anys s'ha emprat el terme de "educació afectiu-sexual" perquè la paraula sembli menys forta. Una mena d'eufemisme. De manera que la societat comprèn i assumeix que el fet sexual es relaciona amb la penetració, amb el coit... Però, insisteixo, "sexual" no és sinònim de "genital". Es pot fer educació sexual sense parlar de coit en cap moment.

Des de quan s'imparteix educació sexual en els centres educatius espanyols?

L'educació sexual, com a tal, forma part del currículum des dels anys 90. Com a contingut curricular, s'implementa de la mà de la LOGSE d'una manera transversal, és a dir, que s'ha d'abordar des de totes les àrees. Amb les diferents legislacions que s'han desenvolupat fins a l'actualitat ha sofert alguns canvis, però, en síntesis, s'ha mantingut. Una altra cosa és si es porta o no a la pràctica...

A què es refereix?

La principal dificultat és que, pel fet de ser transversal, l'educació sexual no és avaluable. A més, se suposa que s'ha de treballar des de totes les assignatures. Però la veritat és que no hi ha procediments ni indicacions clares i concretes cap al professorat sobre on i com treballar-ho, la qual cosa provoca que el fet que s'imparteixi o no educació sexual d'una forma adequada a les escoles i instituts queda en mans dels mateixos docents. És a dir, pel fet de no estar incorporada dins d'una assignatura específica, bona part del professorat no la inclou dins de les seves programacions d'aula. Això és un problema, perquè provoca que hi hagi centres en els quals es treballa en profunditat i altres en els que no. Una altra qüestió problemàtica és que, en molts casos, se cedeix la responsabilitat d'impartir aquests continguts a entitats externes al centre. Encara que hi ha escoles i instituts que disposen dels seus propis programes (són minoria), en la majoria dels casos s'acudeix a diferents associacions, a organitzacions dependents dels ajuntaments i les comunitats autònomes, i, fins i tot, a entitats privades. Això és un altre problema, perquè hi ha centres educatius amb més capacitat per finançar aquests serveis i altres que en tenen menys.

Qui és el destinatari de l'educació sexual?

Són continguts que, d'acord amb el currículum, haurien d'abordar-se en tota l'educació obligatòria. És a dir, des de l'educació primària i, per descomptat, amb un focus important a secundària. En la pràctica, s'aborda a l'ESO, sobretot en els cursos superiors. És lògic que es posi el focus a secundària, ja que és quan es comença a pensar i parlar de relacions eròtiques, a mantenir aquest tipus de trobades amb altres persones, a tenir les primeres relacions amb penetració, i, per consegüent,

Soraya Calvo

sorgeixen dubtes referent a tot el que té a veure amb l'èrica.

No obstant això, la sexualitat comença en el moment que naixem i implica aspectes com ara la identificació de la pròpia identitat, la forma com em relaciono amb els meus iguals en l'escola bressol i en educació infantil... És possible fer educació sexual des dels primers anys d'escolarització: el coneixement del cos, els estereotips de gènere, els rols que s'atribueixen a la identitat, qüestions sobre orientació sexual... Per exemple, és ja en l'etapa de primària quan comencen a sorgir diferents qüestions relacionades amb la identitat. Això també és educació sexual, igual que parlar d'homofòbia, de transfòbia... Lògicament, s'ha d'anar graduant en funció del moment experiencial de les persones.

Esmentes una gran quantitat de continguts que es podrien abordar en educació sexual. No obstant això, es treballen tots aquests aspectes en la pràctica?

En el currículum hi ha continguts que es poden relacionar amb tots aquests aspectes que he esmentat i que es poden treballar en diferents assignatures. Però, com et deia, no hi ha una pauta clara... En l'àmbit internacional, organitzacions com la Unesco o l'OMS plantegen programes i indicacions sobre com treballar l'educació sexual des de l'etapa d'infantil. Aquestes entitats, no obstant això, no tenen capacitat de legislar. Espanya, com a Estat que forma part d'aquestes organitzacions, sí que té capacitat jurídica per fer-ho. De fet, ho té molt fàcil per incorporar aquestes qüestions dins de la seva política educativa. I no ho està fent.

Pel fet de no estar articulat legalment de manera explícita en el currículum, com esmentava al principi, depèn del grau d'implicació dels professors i dels programes que existeixen en els diferents centres.

No hi ha un marc teòric que permeti determinar quins són els continguts que s'han d'abordar respecte a l'educació sexual en el context educatiu espanyol. Existeixen, això sí, molts programes externs que estableixen quins continguts abordar i com fer-ho. Però tot dependrà de cada centre. És, en definitiva, un problema d'equitat: hi ha centres en els quals es treballa molt bé perquè els professors i els equips directius estan molt involucrats i altres en els quals passa tot el contrari.

Per les teves paraules, imagino que es podria fer molt més sobre aquest tema...?

Doncs clar! Es podria fer tot! Ara mateix s'està fent el mínim. S'està plantant una llavor en un de cada vuit centres. A més d'una qüestió de política educativa, també es tracta d'una qüestió de formació del professorat. En la majoria dels plans docents que regulen la formació que reben els

i les mestres, a més, per descomptat, dels professors de secundària i batxillerat, no hi ha assignatures que treballin la qüestió de l'educació sexual. En alguna universitat sí, però és l'excepció. Això és una dificultat afegida, perquè no és possible demanar que s'abordi a l'escola un contingut que ni tan sols el professorat ha vist mentre es formava per exercir com a tal.

La formació per a l'educació sexual al nostre país es limita a màsters molt específics en sexologia o a cursos molt concrets d'alguna entitat, ja sigui pública o privada. És, de nou, un problema d'equitat. Si plantejem que l'educació ha de ser igual per a tothom i que ha de plantejar uns principis mínims d'actuació per a tota la població, no té cap sentit que això es treballi en uns llocs sí i en uns altres no.

Si un professor no se sent prou segur per abordar això a l'aula i, a més, el currículum no ho exigeix, és molt fàcil que s'obviï. Són, sens dubte, els dos pilars fonamentals a esmenar per llimar les mancances de l'educació sexual i que aquesta s'integri de manera definitiva en el sistema públic. Si això no és així, estarem fallant als principis d'equitat i justícia social.

A quins reptes s'enfronta l'educació sexual?

Per mi, el principal és evitar la violència de gènere. Altres qüestions com la prevenció d'infeccions de transmissió sexual i d'embarassos no desitjats a través de la promoció

en l'ús de mètodes anticonceptius, per descomptat, també s'han de treballar a l'escola perquè existeix poca conscienciació social sobre aquest tema. Menys, fins i tot, que abans. No obstant això, potser es vinculen més a

l'educació per a la salut que a l'educació sexual. En qualsevol cas, el principal repte seria, sens dubte, combatre la violència masclista. Per això s'ha de fomentar la construcció de relacions equilibrades entre

les persones. D'aquesta manera, descendirà el nombre de situacions relacionades amb la violència de gènere.

És necessària, per tant, una educació sexual, amb perspectiva de gènere?

Per descomptat! Tan necessària que no entenc l'existència de l'educació sexual sense perspectiva de gènere. Per mi, l'educació sexual hauria de tenir una perspectiva de gènere de base. Si no la té, estarem fent una altra cosa, però no educació sexual.

En quina mesura pot contribuir l'educació sexual a pal·liar aspectes negatius o 'riscos' en les relacions de parella com poden ser la gelosia, el control, la falta d'interès, empatia i implicació o, en els casos més extrems, la violència física i psicològica?

L'educació sexual seria un agent més treballant en pro d'evitar aquest tipus de desequilibris de comunicació i re-

lacionals, que són quotidians i que, en molts casos, tendim a normalitzar. Només així és possible aconseguir relacions conscients. Parlo de "relacions conscients" perquè moltes vegades s'usen els conceptes de "relació sana" o "relació tòxica" i aquests no són del tot precisos. Si més no, a mi no m'ho semblen, en la mesura que tots i totes som tòxics en alguna ocasió, fruit del context social i mediàtic en el qual ens hem desenvolupat. Per descomptat, també contribuiria a posar fi a aquests casos més greus de violència, tant física com psicològica.

L'educació sexual plantejaria una base important. Però no és la panacea. Hem de tenir sempre present que el sistema educatiu no és, en molts casos, el més significatiu. Sobretot, en el cas de gent jove. Tendim a parlar del que es pot fer a l'aula com una cosa màgica, gairebé miraculosa, però no és així. L'escola fa el que pot, però té uns límits espacial, temporal i contextual molt concrets. Hi ha molts

altres agents que hi influeixen. Per exemple, discursos polítics que, en els últims temps, defensen obertament la xenofòbia, l'homofòbia... I que quallen entre la població.

També els mitjans de comunicació i altres productes mediàtics com pel·lícules, sèries, influencers o youtubers són claus formatives no formals que poden modelar els comportaments i actituds de les persones joves i també adultes. Es parla molt dels mites de l'amor romàntic i de les pel·lícules antigues de Disney, però també es reproduïxen actituds i comportaments que són del tot negatius en productes relativament

més moderns. Se m'ocorre, per molt que ens agradi a tots, la sèrie *Friends* i la relació que mantenen Rachel i Ross. No obstant això, ho normalitzem i ens sembla fins i tot graciós. També a la música. Es critica molt el reggaeton, i amb raó, però el metal o el rock clàssic fan el mateix. Aquests gèneres també inclouen components masclistes quan tracten la dona com una joguina.

Es tracta, en definitiva, d'una qüestió cultural. És per això que necessitem que tots els citats siguin agents positius i contribueixin a construir relacions saludables. Poc podem fer des de l'escola si no hi ha un veritable compromís per part de tota la societat.

Són tan comunes aquestes actituds i comportaments en les relacions de parella, sobretot, entre els més joves?

Per descomptat! Tan comunes com que aprenem a relacionar-nos així. I no sols es manifesten entre la gent jove. Està molt de moda atribuir aquests aspectes negatius que comentes a relacions adolescents, però la veritat és que també es reproduïxen en relacions entre joves i, per des-

comptat, en l'edat adulta. És, per desgràcia, una cosa comuna a tota la població.

Es tracta d'una conseqüència més del sistema capitalista en el qual vivim. A *Modernitat líquida*, Bauman aborda la qüestió de les relacions i de l'amor exposant com les relacions interpersonals en el món actual es van encadenant una després d'una altra de manera consumista. És el que anomena "el consum de les persones". Un clar exemple d'això és una eina molt de moda entre els joves i els adolescents com *Tinder*. Una eina que, per si mateixa, pot ser positiva i que, no obstant això, afavoreix una il·lusió d'existència gairebé infinita de persones amb les quals poder establir relacions esporàdiques, sense necessitat d'involucrar-t'hi en l'àmbit emocional. Relacions superficials. D'usar i llençar. Relacions de consum. És la idea capitalista de la competència, d'aspirar sempre a una mica millor perquè sempre hi ha una mica millor.

De la mateixa manera, la gelosia, el control o la violència no solament operen en relacions de parella, sinó en la pràctica totalitat de les relacions de la vida: amb la família, amb els amics, en el treball... Per això, potser més que educació sexual, l'actuació de l'escola pel que fa tot això s'hauria de dir "educació comunicacional".

Qui exerceix, per norma general, aquest tipus de comportaments i actituds negatives en les relacions de parella?

En general, vivim en una societat en la qual existeix violència. Això és així. Si bé això no treu que en la majoria d'ocasions qui provoca

aquestes situacions de violència sigui el patriarcat i la idea preconcebuda de la masculinitat. El veritablement violent és el procés de masculinitat tan característic del patriarcat, la qual cosa reproduceix i perpetua les dinàmiques masclistes en les relacions interpersonals, incloses, per descomptat, les relacions de parella.

Al marge d'això, evidentment, poden produir-se episodis violents entre les persones en general. La violència supera la dicotomia home-dona. Però el problema estructural, que va més enllà de les relacions de parella per afectar a totes les relacions humanes, és la de gènere: la masculinitat operada entorn dels homes contra el «no masculí». És això el que dona lloc a assassinats.

Són més comuns aquests comportaments en l'actualitat o és que simplement abans es normalitzaven i ni tan sols es veïen com quelcom negatiu?

Les recerques sobre aquest tema posen el focus en què ara aquests comportaments són més explícits i, per tant, més comuns. Personalment crec que no és que siguin més comuns

L'entrevista

en l'actualitat, sinó que ara es detecten, per sort, més ràpidament. Això ens hauria de deixar un gust agredolç a la boca. D'una banda, hem progressat pel que fa a la detecció. És a dir, la gent els detecta més ràpidament, reben més visibilitat, les dones que ho sofreixen poden parlar d'això i denunciar-ho amb major facilitat... Tanmateix, això també ens fa pensar que sembla que no avancem, que la situació no millora, que aquest malson no s'acaba... Es detecta més i abans, sí, però continua existint de forma bastant explícita. La qual cosa fa pensar que no s'està treballant bé perquè les dones continuem morint a mans de les nostres parelles. No hi ha dades ni estadístiques que ens indiquin que s'hagi produït un increment ni una disminució d'aquesta mena de comportaments perquè els estudis sobre aquest tema són actuals. No es pot saber amb certesa quants casos de violència masclista es registren fa 40 anys, quan no estava reconegut socialment, quan no es parlava d'això, quan es convivia amb això com una cosa normal i no es denunciava...

S'estan generant cànons i pautes de comportament a nivell sexual en joves a través d'aspectes com la pornografia? Guarden relació amb aquestes violències de les quals parlàvem?

La pornografia no és una cosa nova. Hi ha nens de primària que ja consumeixen pornografia. Ens pot agradar més o menys, però crec que la pornografia continuarà sent aquí. Els adolescents, sobretot, continuaran consumint-la i no serveix de res ignorar-la, fer com que no existeix o, fins i tot, prohibir-la. Es tracta de treballar al seu voltant. És a dir, fer veure als nens i a les nenes que el que aquí es veu és mentida, que és una ficció, una producció, un muntatge com pot ser qualsevol pel·lícula de superherois. El seu objectiu no és educar, sinó vendre. D'aquí ve que sigui fonamental treballar amb ella i desmuntar-la com un producte que, per moltes qüestions, no és ètic. Es tracta de saber què coneixen els alumnes sobre sexualitat a través de la pornografia, quines són les idees que han adquirit a través del seu consum i, a partir d'aquí, posar-les en dubte perquè ells mateixos les acabin qüestionant i rebutjant.

I quin paper juguen les xarxes socials referent a això? Com es podria treballar l'educació sexual a través d'elles?

Amb les xarxes socials passa quelcom semblant. Són aquí i és inevitable que els nens i adolescents les usin, perquè són un mitjà de comunicació significatiu. Són eines d'acostament, de trobada, de gaudi i de vivència comuna. El gran problema en aquest cas és com gestionar-les perquè se'n

faci un ús adequat. Si aconseguim això, són molt útils. Serveixen per xerrar amb amics, quedar, llegir, jugar, lligar, informar-se... Però clar, també se'n pot fer un mal ús: propagar rumors, assetjar... Per aquest motiu es fa tan necessària una educació mediàtica que, per descomptat, ha d'anar estretament lligada a l'educació sexual, ja que ambdues aborden continguts comuns com l'afectiu, l'emocional, les relacions de parella, l'autoconcepte o l'autoestima, entre molts altres. Les qüestions relatives a les noves tecnologies, la comunicació i tot el que té a veure amb la sexualitat requereixen un enfocament multidisciplinari per ser treballades i enteses d'una manera adequada.

S'està produint una 'puritanització' de l'educació sexual en els últims anys? Aquests temes abans es tractaven amb més llibertat a l'escola?

No només s'està produint aquesta puritanització de la qual parles sinó que, a més, hi ha cada vegada més por, a conseqüència de determinades polítiques que estem veient últimament en el context polític espanyol. Sembla que avui es pot fer un discurs polític contra els drets humans, però no es pot parlar de sexualitat a l'aula. Em sembla una incoherència absoluta.

L'altre dia estava treballant amb els meus alumnes sobre aquest tema i veïem com en els anys 90

hi havia guies súper actualitzades, súper interessants i basades en qüestions totalment científiques que, ara mateix, no es podrien publicar. Fa ja més de trenta anys d'això! És molt greu. I, a més, és molt pervers. Cada vegada es mostra més el cos com un element de consum. Per adonar-se'n, només cal veure xarxes socials com Instagram o TikTok. Sembla que es pot usar el cos per al consum, però no per ser treballat des d'una perspectiva educativa.

Un altre exemple són les campanyes que es feien a la televisió dels 90. Póntelo, pónselo va tenir una repercussió enorme i va aconseguir grans èxits respecte a la gestió de la salut sexual. Ara sembla que mostrar o donar un condó a classe és poc menys que convidar l'alumne al fet que mantingui relacions sexuals automàticament. Això no funciona així. L'educació sexual hauria de tractar sense cap mena de pudor d'aquestes qüestions perquè no estem parlant d'ideologia. Moltes vegades es tracta de qüestionar l'educació sexual al·ludint al fet que és ideologia o moral, amb el tema del pin parental, per exemple, i no és així. Es basa en elements científics i té una base empírica igual que qualsevol altre àmbit del coneixement.

Entrevista cedida per El diari de l'educació,
18 de maig de 2021

Entrevista a la Roser

Roser Sala, conserge de l'institut Germans Vila Riera

Quants anys fa que treballes com a conserge?

Fa 4 anys.

I quants anys fa que treballes aquí, a Camprodon?

Fa 4 anys, també.

Que és el que més t'agrada de la teva feina?

El que més m'agrada és l'atenció al públic i tenir l'oportunitat de relacionar-me amb altra gent.

Hi ha alguna cosa que no t'acaba d'agradar?

No m'agrada el fet de tenir la responsabilitat d'agafar diners.

Com descriuries el tracte que tens amb els alumnes?

El descriuria com cordial, respectant-nos els uns als altres, tot i que si algun cop he de cridar l'atenció d'algú ho faig, això sí, sempre intento buscar com a recurs algun professor/a.

Recordes alguna anècdota com a conserge?

Alguna vegada, com que hi ha molts cognoms iguals o semblants, he trucat a un pare o mare pensant-me que era un altre demanant-li per seu fill/a, quan el seu fill/a ja estava a l'institut.

Podries descriure aquest institut amb 3 adjectius?

Bonik ho defineix tot. L'entorn m'agrada molt i és molt agradable. Penso que l'edifici d'aquest institut té una estructura molt maca, i al ser de planta baixa dona la impressió d'amplitud.

Quan pujo a treballar i veig el paisatge no tinc la sensació de venir a treballar sinó que ho veig com quelcom agradable.

Quina feina et cridava l'atenció quan eres petita?

Des de petita em cridava l'atenció treballar de cara al públic. Ser professora d'infantil era el meu somni.

Que vas estudiar quan vas sortir de l'institut?

Educació infantil.

Mentre estaves estudiant, ja tenies pensat ser conserge?

No, va ser una cosa que va venir més tard. Vaig estar 16 anys treballant a un institut de Ripoll, a la biblioteca, i després vaig començar a mirar diferents tasques que pogués realitzar, treballant directament pel departament.

Durant aquells anys vaig estar treballant subcontractada o per l'AMPA.

Què vas haver de fer per tenir aquesta feina?

És més que hauré de fer per continuar amb aquesta

Roser Sala

feina. Ara estic estudiant oposicions. Em vaig haver d'apuntar a unes llistes, a una borsa de treball. Després d'haver estat estudiant per aquestes oposicions, les hauré de realitzar per poder triar una plaça fixa, ja que de moment sóc interina. Com més nota tregui a aquestes proves, més preferència tinc per escollir centre on treballar. Les oposicions les faré entre els mesos de maig i juny del 2022.

Poesía: la primavera

En un día de primavera,
tan aventurero como ella,
las flores brillaban y el sol salía
por el valle de Antequera.

Las hojas de los árboles
volaban como el viento
y soplaba con sus alas
por el firmamento.

En un día de primavera,
el cielo estaba cubierto
de blancos algodones,
pero las lágrimas del cielo
cubrían nuestros corazones.

Júlia Bartolí y Aleix Bartol

Con la primavera llegando
los pájaros van cantando,
las flores florecen y
los árboles embellecen.

La verde hierba aparece y
linda como una nube crece,
en la Tierra surge una sonrisa
y la tristeza se va deprisa.

Jan Pastoret

La primavera ya llega
con sus flores y poemas.
Las flores están floreciendo,
al igual que el sol está saliendo.

La blanca nieve ya se ha ido
y las gotas han venido.
Hay alegría en el ambiente
y la tristeza ya no se siente.

Los animales se han despertado
de su siesta, que ya ha pasado.
Se siente paz y tranquilidad,
y es el mejor momento para descansar.

Martina Nogué, Nuria Casanova y Manu Lima

En un día de primavera
los pájaros cantan
y las nubes se levantan.
Apareciste tú
como un rayo de luz.

Tus dientes son las perlas
que iluminan el atardecer,
son tan risueños como el amanecer.

Tú eres mi coliflor
porque llenas mi vida
de color.

Jhonder Rivero y Christian Gutiérrez

La primavera

En un día de primavera,
los pájaros cantaban
y las mariposas revoloteaban.

Los niños salían a jugar
como las hormigas al trabajar,
con su inocencia llenaban de felicidad
las calles al corretear.

Llega la hora de marchar
y a sus casas tienen que llegar,
para poder descansar y soñar
con la nueva primavera al comenzar.

La primavera es la vida alegre
que nos da frescura y felicidad.

*Aina Ricart
Estefania Restrepo
Alejandra Caicedo*

Cròniques periodístiques

El Festival Microclima de Camprodon cuenta con la actuación de Xavi Sarrià

Este 8 de mayo, Xavi Sarrià nos ha presentado su nuevo espectáculo 'No s'apaguen les estrelles' con un mensaje de esperanza para afrontar los tiempos que estamos viviendo actualmente.

El Microclima es un festival para descubrir algunos de los lugares más especiales y bonitos del municipio de Camprodon a través de la música de diversos artistas. El evento ofrece cinco conciertos gratuitos con reserva previa en diversas localidades del valle de Camprodon como Rocabruna, Beget y Camprodon los sábados del mes de mayo.

Los artistas con los que cuenta el festival son: Pau Lobo y Laia Llach (sábado 1 de mayo en el "passeig de la mare de la font" de Camprodon; Xavi Sarrià, (sábado 8 de mayo al "passeig maristany"); la Berta Sala (el sábado 15 de mayo, delante de la iglesia de Sant Feliu en Rocabruna); Lluís Galaldà i Joan Pau i Chaves (delante de la iglesia de Sant Cristòfol en Beget); y Sandra Monfort (delante de la iglesia de Sant Pere de Camprodon).

La actuación de Xavi Sarrià empezó a las siete de la tarde y contó con la asistencia de más de 400 personas de todas las edades. Los asistentes estaban separados en diversos grupos burbujas respetando las distancias de seguridad establecidas según las normas.

Canto canciones de "Obrint pas", un grupo de música catalán del cual él formaba parte, y otras compuestas por él mismo. Algunas de ellas fueron "Amb l'esperança entre les dents", "Al país de l'olivera", "Alliberar-nos", "No tingues por", "Del Sud" o "La Flama". Antes de cada canción hacían una dedicatoria y/o contaban una pequeña historia.

El concierto finalmente terminó a las 9 de la noche. Aunque hubo algunos problemas técnicos con las imágenes creemos que el concierto estuvo muy bien y que fue un gran acierto invitar a este maravilloso artista al festival. Generalmente la gente respecto todas las medidas de seguridad aunque hubo algunos momentos en que los espectadores se levantaron de sus asientos.

Carla Corominas y Alba Hurtós

¡¡¡Qué partidazo!!!

El equipo cadete de la Fundescam ganaron sin dificultad a uno de sus rivales más duros a primera vista.

Como ya sabéis, el pasado 9 de mayo de 2021 el cadete de la FEC Vall del Ter disputó un partido de crucial importancia para su campeonato liguero. Se enfrentaron al CE Besalú, 5º en la liga mientras que ellos van en 2º puesto.

El partido empezó con sorpresa: el máximo goleador del equipo hasta el momento, Gerard Ibáñez más conocido como Iba, empezó desde el banquillo a causa de una discusión con el entrenador. A pesar de esto, el partido empezó con total normalidad y como suele ser de costumbre la Fundescam tuvo una oportunidad en los primeros minutos que desperdició.

El partido seguía sin ninguna jugada de riesgo por parte de ninguno de los dos equipos hasta el minuto 20 cuando de golpe el CE Besalú provocó una falta en la frontal del área. A partir de entonces la Fundescam empezó a dominar el juego y fue en el minuto 33' cuando el extremo Cruz consiguió abrir el marcador con un golazo desde fuera del área.

Tres minutos antes de la media parte en el minuto 37' Steven Parra consiguió, gracias a un chut mal parado del portero, poder marcar el 2-0 y permitir a su equipo ir al vestuario con una ventaja suficiente como para poder estar calmados.

Empezó la segunda parte sin ninguna sorpresa sobre el terreno de juego por parte de la Fundescam. El partido parecía apagado y faltaba un poco de ritmo. Fue entonces cuando Iba empezó a calentar. A los cinco minutos el entrenador le llamó y en el minuto 54' entró en el terreno de juego. La siguiente jugada después de la incorporación de Iba terminó con un gol de Oriol Carles, más conocido como Uri, en el minuto 56'.

El CE Besalú ya se daba por vencido y fue entonces, catorce minutos después, cuando Iba metió el 4-0 en el minuto 70'. A partir de entonces (repetición de ENTONCES) hasta el minuto 80' fue todo una posesión por parte de la Fundescam que consiguió marcar el 5-0 en el minuto 73' gracias a la buena asistencia de Adama que terminó con un tiro raso y potente de Narcís Folcra, también conocido como Sisú.

Realmente el equipo dio un espectáculo futbolístico y se escuchó decir que si siguen jugando así sus opciones al título de liga parecen empezar a ser más claras.

Gerard Ibáñez Mota.

ABCdiario

@CdiarioAB en twitter

Fake news

Su hija, una sandía

Una vecina de Salt, ingresó la pasada madrugada en el Servicio de Urgencias del Hospital Josep Trueta de Girona exaltada mientras gritaba que había roto aguas. Tras una breve exploración, se procedió, sin perder ni un minuto más, a la extracción de la criatura de la paciente. La mujer cayó desmayada del dolor y el cansancio que el esfuerzo suponía.

Al despertar y después de unas cuantas preguntas para confirmar que realmente estaba en plenas condiciones para recibir la noticia los médicos le confirmaron a la mujer que había estado gestando durante meses la semilla de una sandía. La mujer afirmaba que era gran fan de la fruta y que durante los meses de verano las había comido con frecuencia. Esto da más fuerza a los argumentos de algunos biólogos que afirman que las semillas de sandía no necesitan más que calor y agua para poder crecer, condiciones que dentro del cuerpo humano se dan sin problema.

Periódico: El Parchís

Leo Messi ha sido fichado por el PSG

El dinero puede con él, al acabar la temporada Leo Messi será jugador del nuevo PSG. El jeque arabe está intentando hacer el mejor equipo de fútbol actual.

Leo Messi actual jugador del F.C.Barcelona es fichado por el PSG cuando acabe la temporada. El jugador blaugrana decide no continuar en su equipo e irse a París por dinero. El jugador se volverá a encontrar con su antiguo compañero de equipo, Neymar Jr. el cual también se fue al PSG por dinero.

A Neymar no le ha ido demasiado bien en su etapa en el PSG ya que solo ha ganado la Ligue 1. Messi se despide del Barça con 4 Champions, 10 ligas, 6 copas del Rey, 3 Mundiales de Clubes, 3 Supercopas de Europa y 8 Supercopas de España. Premios individuales ha conseguido 6 Balones de Oro, 1 más que Cristiano Ronaldo, 6 Botas de Oro y 1 Premio The Best, entre otros muchos.

La rivalidad entre Cristiano Ronaldo y Leo Messi se acabó hace ya 3 años, cuando el jugador Portugués se fue del Real Madrid para jugar en su actual equipo Juventus. Habían rumores de que Cristiano podría volver este mercado de verano a la capital de España para seguir triunfando, pero ya que Messi se va al PSG esta rivalidad no se volverá a ver durante tiempo.

Por lo visto Messi abandonará el F.C.Barcelona en verano, es una lástima para todos los culés, y una alegría para todos los madridistas.

Polígon industrial El Mariner, 5
17864 SANT PAU DE SEGÚRIES
Tel. **972 747 026**
Mòb. **608 047 665 (Quico)**
616 334 976 (Josep)
E-mail: distribucions@jefroil.es

R e s t a u r a n t

El pont 9

Camí Cerdanya, 1
17867 Camprodon
Tel. 972 74 05 21
info@restaurantelpont9.com
www.restaurantelpont9.com

Perruqueria UNISEX

Hores convingudes

C. Josep Morer, 11 - Tel. 972 74 06 75 - Mòbil 620 795 836
17867 CAMPRODON (Girona)

Perruqueria Rosa unisex

Pl. del Carme nº 11
Camprodon

Tel. 972 740 295
Mòb. 626 492 328

HOTEL ***
LA COMA

Prat de la Coma, s/n www.hotellacom.com
Setcases info@hotellacom.com
972 13 60 74

BASTIMENTS Aventura CAMPRODON

20 anys

Carrer Sant Antoni, 13

www.bastimentsaventura.com

activitats@bastimentsaventura.com

[bastimentsaventura](https://www.facebook.com/bastimentsaventura)

629031582 / 972740871

Llenyes Joan Marcé

Tels. 972 74 73 24
606 62 24 78

Ctra. Camprodon · Pol. El Mariner - Fase 4 nº 2
17864 · SANT PAU DE SEGÚRIES

El Nord

C/ Gns Vila i Riera 1
Camprodon 17867

97 2112266

Hostal - Restaurant La Cabanya

C/ del Rec, s/n - 17869 Setcases

Telèfon 972 136065
lacabanya@lacabanya.es
www.lacabanya.es

Llegeix codi QR per Informació del hostal

Llegeix codi QR per Informació del restaurant

Cala Clemència

C/ València, 5

Tel. 972740105

CAMPRODON

Hotel Restaurant Fonda Rigà

Piscina exterior climatitzada

Final carretera de Tregurà, s/n. - Tregurà
Tel. 972 136 000 - Mòbil 660 466 802

info@fondariga.com - www.fondariga.com

tot Shirts

ESTAMPACIÓ TÈXTIL DIGITAL

JORDI BOSCH I CAPDEVILA
TEL: 676717740

SAMARRETES, DESSUADORS, POLOS, GORRES, TASSES, GERRES, POSAVASOS, ALFOMBRETES DE RATOLI,... DES D'UNA UNITAT I EN TOT COLOR.

TOT SHIRTS
CTRA. D'OLOI, 19
17850 BESALÚ

MAIL: totshirts@paura.cat
WEB: <http://totshirts.paura.cat>

CAN JORDI

VINS I QUEVIURES

BAR RESTAURANT

CUINA
TRADICIONAL
ESPECIALITAT
EN CARN DE POLTRE
ESPINAVELL

972 741 370
666 577 447
canjordirestaurant@gmail.com
segueix-nos a
canjordirestaurant.com

BAR - CAFETERIA

TAPES
ENTREPANS
AMANIDES
TORRADES
PLATS
COMBINATS

Passeig de la Muralla, 8
17867 CAMPRODON
Tel. 972 74 08 56

Casanova Hnos.sa

embotits, pernils i conserves càrniques

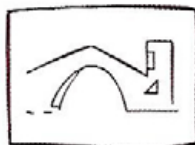
Carretera de Molló, 6 17867 - **CAMPRODON**
Tel +34 972 740050 fax +34 972 74 10 51
E-mail info@casanovahermanos.com
Web www.casanovahermanos.com

CARNISSERIA I XARCUTERIA
CASA FUNDADA A L'ANY 1933
EMBOTIT D'ELABORACIÓ PRÒPIA

C/ Setcases, 20 · 17869 VILALLONGA DE TER
Tel. 972 740 227 · Fax 972 741 342
www.canblanch.com • canblanch@wanadoo.es

HOTEL · RESTAURANT

Sant Roc

Telèfon 972 740 119
Fax 972 740 479
www.hotelsantroc.info
info@hotelsantroc.info

Pl Carme, 4 - 17867 Camprodon

Embotits i patés
Embutidos y patés

COSTABONA

Ctra. de França, s/n - 17868 MOLLÓ
Tel. 972 74 03 84 - Fax 972 74 05 88
costabona@costabona.com
www.costabona.com

INSTAL·LACIONS

GUTIÉRREZ

AIGUA - GAS - CALEFACCIÓ
BIOMASSA
PREVENCIÓ LEGIONEL·LOSI

SERGI GUTIÉRREZ I CURRIUS
INFO@INSTALGUTIERREZ.CAT

C/ VALÈNCIA 53
17867 CAMPRODON
972740437
654258615

forn Sant Roc
Pâtisserie Sala-Puli®
Camprodon

Isaac Albéniz, 4-6 - Ap. Correos 45 - 972 130 537

CONSTRUCCIONS
J. Geli, S.L.

C/ Mn. Jacint Verdaguer, 12
Tels. 972 74 70 33 - 629 36 56 38 - 629 58 39 20
17864 SANT PAU DE SEGÚRIES (Girona)
e-mail: cjgeli@infoservei.es

C/ VALENCIA Nº 16
17867 - CAMPRODON

Tel: 972.741.340

REFUGI

ELS ESTUDIS

ESPINAVELL

carrer d'Ençà, 5
17868 Espinavell, Molló
Vall de Camprodon
Informació i reserves
666 577 447

refugielsestudis@gmail.com
segueix-nos a

XXX Premis Joan Triadú del Ripollès

Com cada any, el nostre institut participa als Premis Joan Triadú del Ripollès amb poemes i narracions.

L'acte de lliurament dels premis es va celebrar el dia 1 de juny a l'església de Sant Pere de Ripoll.

Aquests premis ens permeten treballar el text literari a l'aula, a partir de llegir i analitzar altres textos i de conèixer les característiques de la poesia, la narració i l'article d'opinió. Els alumnes realitzen els textos a l'aula i després el professorat en selecciona tres de cada curs i de cada gènere, que són els que participen als Premis.

Des de l'organització ens agraeixen la nostra participació.

A continuació podeu llegir els textos de les dues guanyadores del nostre institut.

1r Premi

Categoria BASTIMENTS. Prosa

(alumnes de 1r i 2n d'ESO)

Aina Vila Pradhan · 1r A

Adolescents

Sona l'alarma, tres quarts de set. Un dia més m'he d'aixecar per veure les ulleres fosques que em pengen per sota els ulls. Uns ulls que abans eren brillants, plens d'energia, ara són d'un blau apagat, vermells per no dormir i cansats de mirar aquest món.

Sense vestir baixo a esmorzar. No sé mai què menjar. Em venen de gust uns cereals de xocolata, però tenen masses calories. Val més que em mengi un iogurt de fruites i ja està. La veu del cap em va ressonant. És insistent, com si se'm clavés un ganivet. Diu "salta't l'esmorzar, has de perdre algun quilet", però em menjo el iogurt. Em costa, és com si el vogués escopir cada cop que em poso una cullerada a dins.

No em sent ningú. No baixa ningú a dir-me bon dia ni a fer-me un petó. Em miro el sofà mentre llenço el pot del iogurt a les escombraries. És buit, no hi ha ningú. Em deprimeix. Vaig a vestir-me. En tinc ganes perquè m'he comprat un top i el vull estrenar. Me'l poso emocionada i em miro al mirall. Em queda molt malament. Em va estret per la cintura i ample pel pit. Em veig grassa, lletja, desmanegada... Me'l trec i em poso el jersei més ample que tinc. Així ningú no em veu com soc de veritat. Em poso uns texans. Són de la talla més petita que hi ha i em van amples. Tot i així, em veig gran. Massa gran, "gorda".

Desperto la iaia. La pobra no pot aixecar-se sense ajuda del llit. Em fa un petó. En tinc sort de la iaia, sinó ja seria en un centre per a menors o alguna cosa per l'estil.

Em pregunta com he dormit, li responc "bé", però no és veritat. És molt difícil, però somric.

Surto per la porta. Em fa molta mandra, però un dia més he d'afrontar aquest món tan lleig. Tan bon punt trepitjo l'estora, veig un nen petit jugant amb una llauna rovellada, una dona gran asseguda en una manta vella i bruta demanat diners a la gent, i un home amb un gos buscant entre la brossa. Aquest és el meu barri. Un lloc pobre i lleig. Cap nen hauria de viure en un lloc així, cap dona gran hauria

de passar l'última etapa de la seva vida aquí. Cap home hauria de buscar entre la brossa per trobar menjar. Aquest és un lloc per a rates. Brut i incivilitzat, ple de bandes de lladres, criminals i drogaddictes. Un d'ells, la meua mare. Un cas perdut. Sort que va tenir la decència de deixar-me estar amb la iaia. Com he dit abans, en tinc sort de la iaia.

Del pare, ni me'n recordo. Va marxar. Va escampar la boira quan jo encara no tenia la capacitat de recordar. I ben fet que va fer! Jo també hagués marxat si hagués pogut. I ben feliç que hagués sigut si el pare se m'hagués endut amb ell.

Un quart de vuit. Agafo el bus, i comença la lluita social. Amb qui sec a l'autocar? Doncs prefereixo anar sola. Però hi ha un humà capaç d'aguantar-me. El meu amic. En Gregori. Un noi que, igual que jo, no és acceptat per la societat, pel sol fet que li agraden les peces de roba vistoses, i que en comptes de caure-li la bava si veu una tia "bona", li importa com és mentalment i emocional, sense tenir en compte el seu gènere. Però, vaja, com que no acostumem a agradar a la gent, ens consolem mútuament.

Tres quarts de vuit. Arribem a l'infern. No per a tothom. Si ets un noi amb una jaqueta de futbol, que juga a futbol, i que li agrada fer-se el "xulo" per fumar, llavors l'insti és el millor que hi ha. Si ets una noia prima i guapa, amb roba de marca i atrevida, que et lles amb qualsevol, llavors tampoc no és l'infern, l'institut. Però si no encaixes, com el 63.3 % de noies i nois restant, ho passes molt malament. Jo també estic dintre aquest 63.3%; en Gregori també hi és. I també hi és el

noi que vol estudiar i que li sap greu si suspèn, hi és la noia que en comptes de pesar 50 quilos i semblar anorèxica, en pesa 67. És guapíssima, però com que la bàscula diu que sobrepassa l'estàndard, és lletja. Hi soc jo, perquè soc pobra i estic massa prima. Hi és la noia que va tacar un dia que tenia la regla, i molta altra gent que es pregunta què ha fet de malament.

Les vuit i cinc. Entrem a les gàbies. Només de començar, la professora em fa quedar en ridícul. "Potser és hora que et compris un boli nou no?". Que se'l compri ella. O encara millor. Que me'l compri ella.

Un quart d'onze. El primer pati. La majoria de noies es tanquen al lavabo per no haver de trobar-se amb el grupet de "xulos".

Si ets prim es riuen de tu, si ets gras, també. Si portes el cabell curt, que si semblas un noi i si el portes llarg, que ets gitana. No ens poden deixar tranquils? Però, és clar, després són els que desitgem ser, els que ens agraden, amb els que somiem estar...

Sona la sirena, tornem a entrar a la fabrica.

"Per a la setmana que ve vull dos treballs de recerca". "Feu els 50 exercicis que hi ha per dimarts que ve". "Heu d'entregar el treball de lectura el dimecres que ve". "Haced la redacción para el lunes que viene". Ens exploten, ens amarguen encara més. I a vegades tens sort i trobes alguna activitat que en realitat t'agrada, però altres dies preferiries fer qualsevol altra cosa que no sigui aquella fitxa. A vegades em miro els llibres i penso "de veritat estic deixant que el meu coneixement depengui d'aquests llibres vells?".

Dos quarts de tres. Per fi puc tornar a casa. Però tan sols baixar del bus em torno a deprimir. La iaia està regant el test de flors. És l'única persona del planeta capaç de fer-me somriure. Em diu: "Hi ha macarrons per dinar". No tinc gana. Bé, sí que en tinc. La panxa em ronca com si no hi hagués demà. Però llavors la veueta em va dient: "No pots menjar que encara no peses 45 quilos. Si passes de cinquanta estaràs "gorda"".

Els macarrons acaben a les escombraries.

Tres quarts de cinc. Obro la motxilla per començar a fer deures. Escric i escric, dibuixo, calculo, lleigeixo, subratllo, rellegeixo, repasso, i em passo tota la tarda així.

Tres quarts d'onze. Paro de fer deures. I encara estic saturada de feina, però, vaja, no passa res, igualment no tinc res més a fer. Me'n vaig directament a dormir, esperançada i desitjant que demà el dia sigui millor, però ja sé que no. Estic ofegada en la rutina i no sé què fer per trencar esquemes, però ja fa temps que m'he rendit. Sort de l'àvia i d'en Gregori. I segurament, mentre sentíeu aquesta història pensàveu: "Ostres tu, quina vida més dura!". Tampoc no és tan dura, el que passa és que soc adolescent.

2n premi

Categoria PUIGMAL. Prosa
(alumnes de 3r, 4t d'ESO i Batxillerat)
Jana Garciapons Català · 4t B

Enterrats

Feia pocs dies que s'havia acabat l'estiu, però encara feia massa calor. Vaig seure tot suat a la vora del matalàs mentre el somier de molles cruixia. Entrava força llum per l'habitació, tot i que la finestra era petita i el vidre ja no era ni transparent de la quantitat de brutícia que hi havia incrustada. A les parets es podien veure taques d'humitat i la calaixera de la cantonada s'havia inflat i amb prou feines es podia obrir el segon calaix. A l'altra banda de l'habitació, el pare encara estava recargolat entre els llençols. Jo no havia dormit gaire bé aquella nit, no sé si per la calor asfixiant o pels nervis de començar a treballar. Avui era el primer dia que anava a treballar en una casa enorme fora del poble on ajudaria a fer diverses feines, guanyaria una mica de diners i em donarien menjar i llit. Era una família portuguesa que s'havia instal·lat feia poc al poble i havien restaurat un vell casalot. Tenien molts fills i necessitaven diverses persones perquè els ajudessin. Tenia els nervis a flor de pell.

Mentre estava perdut en els meus pensaments, vaig sentir que el pare es llevava, se'm va acostar i em va fer un petó al front.

- Què, ja estàs preparat? Avui és el gran dia.

- Estic una mica cagat - vaig respondre. Me'l vaig mirar i vaig somriure.

No feia gaire bona cara: tenia la barba llarga i els pèls blancs ja començaven a ressaltar, però estava de bon humor i va aconseguir contagiar-me'l.

El xofer de la família em va venir a buscar al portal de l'edifici. Vaig fer-li una abraçada ben forta al pare, que em va fer un petó dolç a la galta i ens vam mirar mentre somrèiem. Durant el trajecte no vaig intercanviar cap paraula amb aquell senyor estirat, potser ni parlava el nostre idioma, fins que de lluny vaig veure la casa i un calfred em va recórrer l'espina. Quan es va construir deuria ser la casa més bonica de tot el país, però ara, encara que l'haguessin reformat, tenia un aspecte tenebrós i envellit. L'heura havia crescut tant que ja arribava quasi a la teulada vermellosa on hi havia la xemeneia grisa i esquerdada pel fum. Havien pintat la façana d'un color alegre, cosa que li donava un aire fresc, també havien pintat els porticons de diferents colors. Havia sentit moltes històries, totes horribles, sobre aquella casa. Alguns deien que tenia un encanteri i que hi vivien fantasmes, altres que hi havia viscut una parella de vells que enverinava els criats i llavors se'ls menjaven. No me les havia cregut mai, aquestes històries: són les típiques que s'expliquen durant el pati de la meua escola,

però no sé per què, en aquell moment vaig tenir molta por i la sensació d'haver-me equivocat. El Senyor i la Senyora Alpoim ja s'estaven esperant a l'entrada, així com tres dels seus fills i la dida, que sostenia el més petit en braços. Em van saludar, van presentar-me tota la canalla i van ensenyar-me la casa amb un accent una mica macarrònic, però per sort, la por que semblava que hagués vingut a quedar-se entre els meus ossos s'anava evaporant de mica en mica.

Ja havia passat el segon mes i l'endemà em deixaven anar a fer una visita al pare, així que ja ho tenia tot endreçat i a punt per marxar. Baixant les escales vaig sentir dues veus que em va costar identificar.

- Em vas dir que avui ho faríem!

- Ja ho sé fill, però...

- Però què? Avui també tens feina al despatx?

- Fill, la teva mare ha de treballar perquè vosaltres pugueu menjar cada dia - va afegir el pare, mentre la mare s'esmunyia pel passadís dissimuladament.

Segur que era en Mateus; aquest nen tenia una estranya obsessió a trobar tresors enterrats i a la seva mare i al seu pare els feia molt poca gràcia haver d'embrutar-se de terra per acabar sense trobar res. Vaig baixar els esglaons molt a poc a poc perquè no fessin un xerric, però em vaig oblidar que el tercer esglaó de l'últim tram d'escala sempre feia soroll. I aquesta vegada no va ser una excepció. "Traïdor", vaig pensar. El pare i en Mateus em van mirar.

- Mira, sé d'algú a qui segur que li farà molta il·lusió poder ajudar-te amb els tresors! - va dir el pare, que havia trobat l'excusa ideal.

- Síiiii! Visca -. Li va canviar l'expressió de la cara i va córrer cap a mi.

- Ei, hi ha les eines a la caseta del jardí - va afegir el pare, mentre en Mateus m'arrossegava de la màniga i corria cap a fora.

Vam començar a cavar sota del faig que teníem més a prop. "Aquí segur que hi ha un tresor enterrat", m'havia dit. Vam estar estona cavant i quan fins i tot les seves ganes de trobar alguna cosa ja se n'anaven anant, la pala va tocar alguna cosa que va fer clocl. En Mateus es va emocionar tant que va anar a cridar a tota la família perquè veiessin el seu descobriment.

- Té forma de taüt, t'imagines que... - però vaig callar en veure la cara de "val més que callis" del pare.

- Continua cavant.

- Potser hi ha moltes monedes i ens fem molt rics.

La veritat és que jo també estava emocionat, però no tenia les expectatives tan altes com els nens, i menys quan vaig veure la forma sospitosa que tenia la caixa. Tothom es va apropar per poder veure bé l'interior i vaig obrir-la lentament per augmentar l'emoció que flotava per l'aire. Es va sentir un crit, algú va començar a plorar i la mare va tancar la tapa amb força. Ja ho

haviem vist prou. Hi havia com a mínim dues persones, però els ossos estaven desordenats i no es podien distingir del tot bé. Així doncs, era cert. Les històries que s'explicaven tenien una part de raó. Hi havia hagut morts en aquella maleïda casa. I llavors van passar tantes coses i tan ràpides que realment em costa recordar exactament el que va passar; només sé que vaig actuar per inèrcia i per salvar la pell. Segurament no hi havia cap perill: aquelles dues persones ja feia molt de temps que havien deixat de moure's, però igualment vaig aprofitar el caos dels nens plorant i cridant, vaig pujar al pis de dalt a recollir la motxilla i vaig baixar corrent. Me n'anava d'allà, no sabia cap a on, però no podia estar més estona en aquell casalot. Fins al poble hi havia com a mínim vint-i-cinc minuts caminant, però no m'ho vaig repensar. "Corre, corre, no paris de córrer, allunya't al màxim d'aquesta casa". Vaig entrar al poble pel carrer del mercat, encara que no era l'hora punta. El carrer era un batibull de gent que no s'apartava i encara em miraven malament quan els donava un cop de colze. Vaig aconseguir arribar a l'entrada del meu edifici on hi havia el camió del tiet aparcant. Estava parlant amb el meu pare. Ràpidament i entrebancant-me vaig aconseguir explicar-los la història. Suposo que em deuriem veure molt sufocat i el pare em va dir que podia anar a passar uns dies a casa del tiet, que el camió marxava ja.

Em van explicar que la família Alpoim havia tornat cap a Portugal tan aviat com van poder, que en Mateus no va tornar a tenir mai el cap clar i que quan van tirar la casa a terra i van remoure el jardí, van trobar uns quants cossos més. Diuen que jo també vaig canviar, que em va desaparèixer la mirada pura i brillant, però això només són històries que m'han explicat i que potser algun dia també les explicarà algun nena al seu amic mentre es mengen l'entrepà al pati.

Concurs Literari Infantil i Juvenil: *Salvem el nostre planeta*

Aquest any, la Biblioteca de Camprodon, en col·laboració amb la Xarxa de Biblioteques Públiques de les Comarques Gironines, ha organitzat un concurs literari infantil i juvenil de narracions amb el títol "Salvem el nostre planeta". Es tractava que els alumnes de cicle superior i primer cicle de l'ESO escrivissin un conte en què, a partir de les accions dels seus protagonistes, hi hagués una proposta i un missatge a favor de millorar la sostenibilitat del nostre planeta.

Per això, el professorat de llengua catalana de l'institut van proposar als alumnes que, a partir de dues fotografies amb dues actituds, una de bona i una altra de dolenta envers el planeta, plantegessin una narració amb personatges i accions en positiu a favor de la sostenibilitat. L'activitat va ser molt ben acollida pels nostres alumnes perquè els permetia ser creatius a partir de dues imatges ben explícites.

El jurat del Concurs va estar format per l'Elena Moreno, bibliotecària de Camprodon, en Raül Massanella, professor de llengua catalana i literatura de l'institut, i la Cristina Cros, representant de les biblioteques gironines.

L'Elena Moreno va fer lliurament dels obsequis a les dues guanyadores al nostre institut.

Categoria B alumnes de 1r d'ESO **Aina Vila Pradhan · 1rA**

100

100 anys, un centenari. Normalment ens alegrem dels centenaris, però aquest és molt estrany. El primer centenari en què jo, personalment, no trobo que sigui un motiu de celebració. Fa 150 anys

més o menys que es va inventar el primer plàstic. Parkesina es deia. Mira que no és lleig el nom... però qui havia de dir en aquell moment que aquell útil material ens podria fer tant de mal. Els cotxes eren també un gran descobriment per a la vida quotidiana. Encara ho són. Però em provoca tristesa que haguem sigut cecs tant de temps. Petrolí. Or negre, de gran valor. Gràcies al petroli, països com els Emirats Àrabs o Qatar s'han fet rics.

Eh.. i els metges diuen que amb moderació tot va bé, però llavors, no hauria de fer cas tota la humanitat?

100 anys destrossant els pols, 100 anys fent que la gent respiri un aire impur. 100 anys malmetent la salut dels nostres. "no, però si jo reciclo", "jo no compro mai bosses de plàstic a les botigues", "nosaltres sempre reutilitzem les ampolles de plàstic"... Tot això està molt bé, i també ajuden a combatre el nostre problema amb la

contaminació, però a casa no compreu xampú? La carn no està en un recipient de plàstic? Els cereals no estan dins una bossa de plàstic? Estem provant de millorar un planeta, però no ho estem fent del tot bé.

Per acabar amb aquest problema, hauríem de crear vehicles que no contaminessin, i que no tot estigués embolicat de plàstic. Plantar més arbres, reciclar més, reduir...

Tenim feina. I dir-ho és molt fàcil, però hi ha algú que s'atreveixi a arreglar-ho el 100%?

Categoria C
(alumnes de 2n d'ESO)
Mia Cabanach · 2n

Recuperem les fonts!

Hola! Soc la Carla, una nena de tretze anys que viu a Camprodon. He viscut des de petita aquí; encara recordo quan érem petits i anàvem amb l'escola d'excursió a la Font del Botàs, a la Font del Vern, a la Font de Sant Patllari, a la Font Nova... Van ser molt bons moments que un sempre guardarà al cor.

hores d'estar construint-la, vam acabar i la vam estrenar asseient-nos a dins i descansant satisfets per la feina que havíem fet. El sol s'anava ponent i nosaltres seguíem parlant a dins de la cabanya sobre com de privilegiats que érem de poder anar a la natura i gaudir-ne, d'estar envoltats de verd, sense edificis alts... També vam parlar del que ajuda que des de l'institut puguem veure natura com Sant Antoni i no una paret.

Quan vam marxar, vaig anar a casa la meva àvia i hi havia la meva família. Recordo que quan vaig entrar estaven molt enfadats, així que els vaig preguntar si havia fet alguna cosa, si havia passat alguna cosa... Em van dir que no havia fet res i després d'un llarg silenci la meva àvia em va dir que si sabia alguna cosa sobre la roureda de can Pascal. Jo els vaig dir que no en sabia res. Ells em van explicar que l'ajuntament volia tallar tota la roureda i fer un terreny per a construir cases, pisos... En sentir això em vaig enfadar molt, vaig agafar el mòbil i vaig enviar un Whatsapp al grup de classe informant del que m'havien dit. Un cop vaig enviar el

Era estiu, vam quedar tots els de la classe per anar a fer el volt. Vam decidir fer una cabanya com quan érem petits i anàvem a la Font del Vern a dinar, i en acabat fèiem una cabana amb les branques dels arbres que hi havia a terra, així les aprofitàvem, en fèiem un ús... Al cap de tres

missatge tots van començar a dir que això no ho podien fer i que havíem de fer alguna cosa urgentment.

L'endemà vam tornar a quedar a la cabanya per fer una pluja d'idees sobre el que podíem fer. Al cap d'una estona parlant, a la Nunna se li va ocórrer anar a buscar en Lluís del Bac, un pastor que pasturava les seves ovelles per la roureda per dir-li si ens podria ajudar. Ell ens va dir que sí i que faria tot el que podria i més per salvar la roureda ja que era el lloc preferit pel seu ramat per anar a pasturar cada dia. Vam anar a l'ajuntament amb ell i allà va voler parlar amb l'alcalde. Com que ell és molt tossut va insistir i insistir que això no ho podien fer, que el poble sencer s'enfadaria més del que ja ho estava. L'alcalde ens va dir que nosaltres no teníem res a decidir en tot això i nosaltres li vam dir que érem els que més viuríem tot això, que el futur del poble estava en perill i que, per tant, volíem seguir tenint la roureda. L'alcalde va dir que ja s'ho pensaria i que li diria a en Lluís.

Quan vam sortir de l'ajuntament, vaig decidir tots en assemblea que cada dia, a les 5 de la tarda, ens manifestaríem davant de l'ajuntament per impedir que cometessin aquell atemptat natural. L'endemà vam ser només els companys de la classe, amb les nostres pancartes i un xiulet cadascú per aixecar molt de xivarri, però cada dia s'hi anaven apuntant més persones fins a ser tot el poble i gent d'altres pobles del voltant.

Al cap d'uns dies, quan érem a l'escola i va entrar en Lluís per la porta. La Tona, la nostra professora de català, va parlar de parlar i ell ens va comunicar que la tala de la roureda de can Pascal havia sigut anul·lada.

A la tarda d'aquell mateix dia vam tornar a anar a la cabanya i vam parlar del que havia passat, de com havíem pogut frenar un ajuntament nosaltres sols amb l'ajuda d'en Lluís. Aquella cabanya es va transformar en el nostre cau secret que ningú no coneixia, només nosaltres.

Tecnologia 2n d'ESO

Disseny i construcció d'un embalatge per un tub de dentífric.

Procés tecnològic d'elaboració del mató.

Tecnologia

Muntatge d'una abella robot

Aquest projecte permet aprendre a llegir les instruccions de muntatge, interpretar els plànols, muntar un circuit elèctric senzill a través de l'esquema donat, manipular eines necessàries i entendre el funcionament dels diferents components elèctrics utilitzats.

Despertar vocacions tecnològiques

3r d'ESO

El dijous 10 de juny, els alumnes de 3r d'ESO van fer una activitat dirigida per la Universitat de Girona. Es tracta d'un joc interactiu per aprendre a treballar la creativitat, el treball en equip, el pensament lògic, el coneixement i la resolució de problemes.

Aquesta activitat es diu TAECON i l'han pogut realitzar en parelles i a nivell de grup classe. Han d'assolir diferents reptes per aconseguir un objectiu comú.

L'activitat ha estat molt engrescadora i positiva.

Construcció d'una menjadora pels ocells

Els alumnes de 1r d'ESO han construït una menjadora pels ocells amb fusta de pi. Es pot posar una poma o altres fruites, punxades a la varilla central.

Ha estat un treball laboriós per aquesta activitat ha ajudat a conèixer i ha utilitzat correctament les eines del taller.

Per la construcció s'ha consultat els plànols dibuixats a escala natural i s'ha treballat la interpretació dels plànols, cotes, espequejament, eines de mesura i el pla de treball.

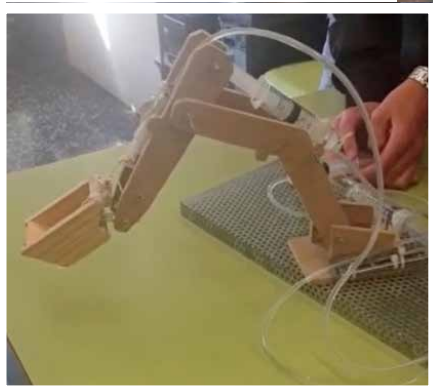

Pneumàtica i Hidràulica

Construcció de maqueta de braç de pala excavadora i de pala amb pinces.

Es pot veure el funcionament de cadascun dels projectes al bloc de tecnologia:

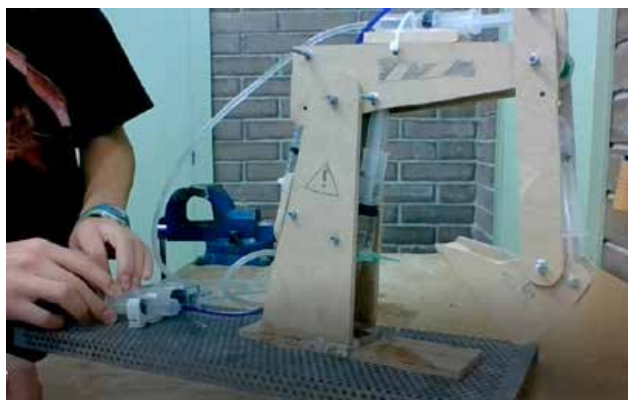
tecnologies1234.blogspot.com

Gerard Cervantes,
Adel Ayad, Jan Casas
i Steven Caicedo

Gerard Ibañez, Joel Roca i Steven Parra

Durc Pujol, Oliver Corova i Ahmed Fadil

Emma Costa,
Jana Garciapons,
Laura Bergonyó

Marc Bergonyó i Pau Cervantes

Jordi Aspar i Arnau Armengol

Matemàtiques

Els alumnes de 2n i 3r d'ESO commemoren el dia internacional de la dona matemàtica amb una exposició de cartells que ha quedat exposat al hall de l'insitut. Aquí teniu l'enllaç amb el recull de treballs:

www.flipsnack.com/diainternacionaldonamatematica/ins-germans-vila-riera-12-maig-didm.html

Els alumnes de 2n i 3r de l'institut **Germans Vila Riera** commemoren el dia internacional de la dona matemàtica amb una exposició de pósters de matemàtiques reconegudes al llarg del temps

Alliberament dels gamarussos trobats al pati del centre

Vam rebre la inesperada i agradable visita d'aquests dos simpàtics gamarussos, i d'aquí es van anar batejats com els germans Vila i Riera.

El passat 19 d'abril, els nostres alumnes van trobar tres gamarussos al pati. De seguida, vam avisar els Agents Rurals, que van venir a recollir-los per traslladar-los al Centre de Recuperació d'Aus del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

Un cop recuperats, en Josep Maria Blanch, agent rural, va passar per totes les classes per convidar tots els alumnes a assistir al seu alliberament i ha aprofitat per explicar-nos els seus costums.

Volem agrair al cos d'Agents Rurals que hagin volgut compartir amb nosaltres aquesta experiència.

Religió

Aquest trimestre a Religió hem treballat continguts multidisciplinaris com els valors humans, l'amistat, el coneixement personal, la conscienciació social... per mitjà de creacions de treballs visuals amb el programa Genially. Hem complementat els continguts de l'àrea amb el treball i les competències digitals.

ANUNCIA'T!

Revista de l'INS Germans Vila Riera

L'ESQUITX

Tel. 972 740 761

atten

Anna Sospedra

C. Bisbe Morgades, 38 Bxs.
08500 Vic. 93 883 20 78

C. Freixenet, 1 Bxs.
17867 Camprodon. 972 740 369

BERINO

**Servei de Taxi i
excursions de muntanya**

**Tels. 629 74 10 37 - 972 74 10 57
LLANARS - CAMPRODON**

1r d'ESO

Dins del marc de col·laboració amb entitats esportives del poble, els alumnes de 1r han realitzat una sessió d'iniciació al tennis al Club de Tennis Camprodon amb l'entrenadora del propi Club, Mariona Trilla.

4t d'ESO

Aprofitant el viatge de final d'etapa, Els alumnes van realitzar una sèrie de pràctica d'esports aquàtics. Ha estat una experiència inoblidable.

2n d'ESO

Aquest últim trimestre hem conegut diferents esports col·lectius com per exemple el Futbol Flag. Aquest esport és una adaptació al futbol Americà però sense contacte, ideal per jugar en entorns escolars.

3r d'ESO

Aquest trimestre els alumnes de 3r han volgut preparar unes coreografies per mostrar el dia de la sortida que es va realitzar just abans de Setmana Santa. Va ser molt divertit i entretingut per a ells.

Sortides

Sortida a Sant Antoni

Per Sant Jordi els alumnes de 1r d' ESO vam fer una sortida a l'Ermита de Sant Antoni i ens hi vam passar tot el matí esmorçant i fent jocs.

Sortida a Llanars

El dia 23 d'abril, vam fer una sortida a Llanars amb els alumnes de 3r, per celebrar el dia de Sant Jordi. Hi vam esmorzar i fer jocs. Per acabar el matí, alguns alumnes ens van delectar amb un ball ben maco i marxós que es van preparar dies abans. "

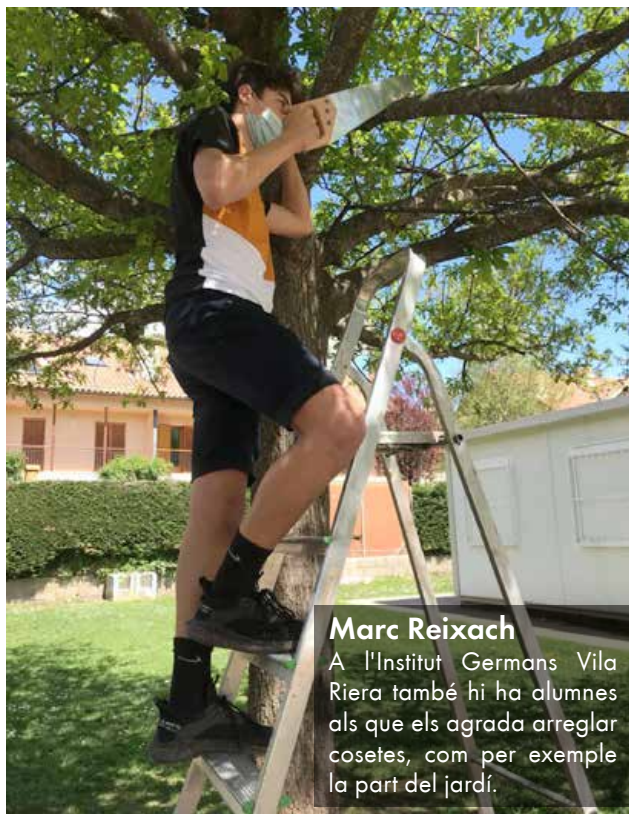
Colònies

Colònies de 4t ESO

Els alumnes de 4t d'ESO han anat de colònies a Sant Pere Pescador del 21 al 24 de maig, han fet activitats aquàtiques. La sortida ha estat organitzada per l'AMPA i dos professors els han acompanyat.

Marc Reixach

A l'Institut Germans Vila Riera també hi ha alumnes als que els agrada arreglar cosetes, com per exemple la part del jardí.

El proper curs 2021/22, el nostre institut celebrarà que farà 25 anys que l'ensenyament secundari va arribar a la Vall de Camprodon

Per poder celebrar-ho com toca, estem preparant diverses activitats per a desenvolupar durant el curs, des de xerrades, exposicions, portes obertes, homenatges, etc. en què volem que hi participi tota la comunitat educativa d'aquests 25 anys. Aquestes activitats les prepararà i coordinarà la Comissió 25 anys, formada per professorat actual i antic, l'AFA, personal de serveis i l'equip directiu.

Ben aviat us farem saber la primera manera que ens agradaria que hi participéssiu. A més, també us presentarem la imatge gràfica que lluirem i que farà honor a l'aniversari, i que ara mateix estan treballant l'alumnat d'educació visual i plàstica de 4t d'ESO. Estigueu atents que l'aniversari està a punt de començar!

Comissió 25 Anys

8 de març

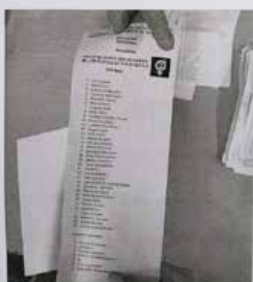
A les darreres eleccions al Parlament de Catalunya, una persona anònima va decidir emetre un vot nul de caràcter reivindicatiu. La seva papereta, a favor de l'imaginari *Partit de les Dones que ho Farien Millor* que els

Les candidates del PDFMAI

A les darreres eleccions al Parlament de Catalunya, una persona anònima va decidir emetre un vot nul de caràcter reivindicatiu.

La seva papereta, a favor de l'imaginari *Partit de les Dones que ho Farien Millor* que els *Actuals Inútils*, va esdevenir viral a les xarxes. Malauradament, algunes de les candidates del PDFMAI encara són poc conegudes. Per això, el 8 de Març, l'alumnat de 2n d'ESO ha creat una petita exposició que ens ajudarà a conèixer-les una mica millor.

Actuals Inútils, va esdevenir viral a les xarxes. Malauradament, algunes de les candidates del PDFMAI encara són poc conegudes. Per això, aquest 8 de Març l'alumnat de 2n d'ESO de l'institut Germans Vila Riera ha creat una petita exposició que ens ha ajudat a conèixer-les una mica millor.

Aina Vila, a la final de lectura en veu alta

L'Aina Vila Pradhan de 1r A del nostre Institut ha participat en el Certament de Lectura en Veu Alta (organitzat per la Fundació Enciclopèdia Catalana i la Generalitat de Catalunya). Ha quedat primera a les semifinals i per tant ha passat a la final territorial. Aquest anys per culpa de la pandèmia s'ha organitzat online.

Concurso Coca-Cola Jóvenes Talentos

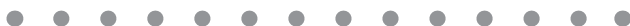
Mariona Gómez, alumna de 2n B, ha guanyat el primer premi provincial del "Concurso Coca-Cola Jóvenes Talentos" de relats curs en castellà. Enguany ha estat la 60a edició, que ha comptat amb més de tretze mil participants, la qual cosa converteix el guardó en un gran mèrit. L'enhorabona, Mariona, de part de tota la comunitat educativa de l'Ins Germans Vila Riera.

Esquitxos d'actualitat

Els serveis de seguretat donen consells i recomanacions als joves de l'institut de Camprodon

Aquest matí el coordinador de la guàrdia municipal de Camprodon, Enric Morales, ha assistit a una xerrada a l'institut germans Vila Riera del municipi per parlar de mobilitat i seguretat. Els alumnes del centre han pogut conèixer detalls de la normativa viària així com les recomanacions d'ús del patinet elèctric. El responsable d'atenció a la ciutadana de l'ABP de Ripoll, Jordi Roca, també hi ha assistit, a petició del servei de guàrdia municipal, per reforçar la trobada i respondre les preguntes i inquietuds dels alumnes.

L'últim Ple de l'Ajuntament Juvenil del curs 2020-2021

El passat 28 de maig es va celebrar el darrer Ple de l'Ajuntament Juvenil de Camprodon. Aquesta entitat jove està formada per representants de 5è i 6è de l'Escola Dr. Robert i els de 1r, 2n, 3r i 4t d'ESO de l'Institut Germans Vila Riera de Camprodon. En aquestes sessions, on participa la regidora de Joventut a Camprodon Berta Suñer i la tècnica de Joventut Compartida de la Vall del Ter del Consell Comarcal del Ripollès, Neus Bosch, s'acorden propostes i iniciatives adreçades als joves del municipi.

Aquesta darrera sessió ha servit per definir les activitats pels joves d'aquesta edició de la Festa Major de Sant Patllari 2021 i les actuacions de millora que s'han proposat en diferents espais municipals.

Visual i plàstica

Proporció, textura, color i geografia

Treballant la proporció, la textura, el color i la geografia, els alumnes de 1r han fet uns mapes gegants, unint les dues matèries de visual i plàstica i socials. Ha quedat un treball molt bonic!

Fem fotografia!

Capses metàl·liques, paper fotogràfic, revelador, fixador i laboratori improvisat. A l'assignatura de Visual i Plàstica de 4t, hem treballat els procediments fotogràfics. Fer fotografies amb capsos fosques, revelar i positivar a laboratori. Fer composicions amb objectes i plasmar les ombres en el paper sensible. Els mòduls s'han convertit per dues setmanes amb un laboratori improvisat!

Institut **GERMANS VILA-RIERA** PROMOCIÓ 2021

Sara Alarcón
Mayá

Arnau Armengol
Pícallo

Jordi Aspar
Coma

Xavier Àvila
Pons

Adel Ayad
el Khalate

Laura Bergonyó
Barril

Marc Bergonyó
Barril

Núria Cabana
Rigat

Steven Caicedo
Sánchez

Maira Alejandra
Cárdenas Martínez

Jan Casas
Rifà

Gerard Cervantes
Expósito

Pau Cifuentes
Roig

Judit Cifuentes
Saavedra

Pep Corbella
Salvador

Oliver Coroba
Fernández

Carla Corominas
Mesas

Emma Costa
Jiménez

Aleth Danés
Ruiz

Ahmed
Fadli

Jana Garciajpons
Català

Júlia Girona
Corcoy

Alba Hurtós
Serra

Gerard Ibañez
Mota

Víctor Manuel
Ledesma Guzmán

Laia Longarriu
Palomeras

Anna Maria López
Gómez

Laura Magallón
Jordà

Dylan Mazón
Rodríguez

Rebeca Melo
Bertran

Maika Molas
Masó

Marc Molas
Puigmal

Gerard Moret
Suñer

Georgina Obrador
Martorell

Arnau Pairó
Nogué

Francisco Steven
Parra Caicedo

Angel Jesús Pérez
Gallego

Durc Pujol
de la Torre

Anna Ricart
Segura

Joel Roca
Casals

Edna Rodríguez
Magrans

Sacha
Sokol

Michell Vélez
Correa

